

PHILODEMUS

XXIV

τὴν πρότερον †θυμέλην† μήτ' ἔμβλεπε μήτε παρέλθης·
 νῦν ἄπαγε, δραχμῆς †εἷς κολοκορδόκολα†. 4945
 καὶ σῦκον δραχμῆς ἐν γίνεται· ἦν δ' ἀναμείνης,
 χίλια. τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.

XXV

πέντε δίδωσιν ἐνὸς τῇ δείνα ὁ δείνα τάλαντα
 καὶ βινεῖ φρίσσων καὶ μὰ τὸν οὐδὲ καλήν·
 πέντε δ' ἐγὼ δραχμὰς τῶν δώδεκα Λυσιανάσση, 4950
 καὶ βινῶ πρὸς τῷ κρείσσονα καὶ φανερώς.
 πάντως ἦτοι ἐγὼ φρένας οὐκ ἔχω ἢ τό γε λοιπόν
 τοὺς κείνου πελέκει δεῖ διδύμους ἀφελεῖν.

XXVI

ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
 Τρυγόνιον σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων, 4955
 ἢ καλύβη καὶ δοῦμος ἐνέπρεπεν, ἢ φιλοπαίγμων
 στωμυλίη, μήτηρ ἦν ἐφίλησε θεῶν,
 ἢ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἡμιγυναϊκῶν
 ὄργια καὶ φίλτρων Λαῖδος ἀψαμένη.
 φῦε κατὰ στήλης, ἱερὴ κόνι, τῇ φιλοβάκχῳ 4960
 μὴ βάτον ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοῖων κάλυκας.